

LĀ•SKY MĀ•MIVĀ%oo, STESKY BLĀ•ZNIVĀ%oo - 36.

ĀšterĀ½, 14 Ā•erven 2011

Zapálil jsem si. Zas po nĀ›kolika týdnech, ale o to s vĀ›tšarion;í chutí. Asi to prostĀ› nepĀ›jde uĀ¾ tak jednodušarion;e jako pĀ™ed deseti lety. Ono spousta vĀ›cí uĀ¾ nepĀ›jde tak, jak pĀ™ed deseti lety. JenĀ¾e taky vím, Ā¾e spousta vĀ›cí jde líp, tĀ›vaĀ™ení. Je to docela šarion;tĀ›stí, Ā¾e teĀ•, kdyĀ¾ musím, tak uĀ¾ mám vĀ›k na to, aby mĀ› to bavilo.

TotiĀ¾, ono mĀ› to bavilo vĀ¾dycky, ale myslím, Ā¾e kdybych to mĀ›l dĀ›lat pĀ™ed tĀ›mi deseti lety ka¾dej den, br na fazolích s párkem. Kdo to má poĀ™ád vymýšarion;let, kdyĀ¾ ho to nebaví. Zrovna vĀ•era jsme si udĀ›lali docela neĀ•ekanou mĀ›amku a zaĀ•alo to nenápadnĀ›... Myšarion;ka pĀ™išarion;la s tím, Ā¾e dostala chuĀ› na francouz bambory, nebo prostĀ› na nĀ›co kĀ™upavého, bramborového z trouby. Jeli jsme zrovna v autĀ› a na jedné stanici vykládal cizozemec o tom, jak na peĀ•ené brambory dává zelí. Pak jsem si vzpomnĀ›l, Ā¾e máme plnej mrazák krkoviĀ•ky ... mno a zrodil se nedĀ›lní gurmánskej zá¾itek. Osmahl jsem osádlovanou krkoviĀ•ku, pak jsem jí v bujónĀ› dopekli s cibulkou a bazalkou a drobnĀ› pikantním koĀ™ením, ve zbytku bujónu jsem pak uvaĀ™il brambory na malé kostiĀ•ky. StaĀ•ilo uĀ¾ jen poskládat brambory, maso, slaninu, kapie, brambory a zelí a bylo. „Po tomhle asi nezhubnu, Ā¾e jo?", prohodil Myšarion;ka, ale jednoznaĀ•nĀ› bouchala, aĀ¾ se jí dĀ›laly takové ty boule za ušarion;ima. „Mno, doufám, Ā›ekl bych, Ā¾e tohle urĀ›itĀ› nemášarion; za potĀ™ebí." VzpomnĀ›l jsem si na neteĀ™, která byla asi do tĀ™inácti zaĀ•ala z niĀ•eho nic hladovĀ›t. Nebyl to vĀ›bec krásnej pohled, kdyĀ¾ uĀ¾ z ní pomalu lezly kosti. „Nebudeš anorektiĀ•ka, Ā¾e ne?" „No ani náhodou. Na to mám ty tvoje bašarion;ty aĀ¾ moc ráda. Ješarion;tĀ› tam nĀ› zbylo?" UrĀ›itĀ›. Je to fajn, kdyĀ¾ se strážníci obližujou. Copa asi zrovna ochutnává Pavlína? Všarion;iml jsem si, Ā¾ té doby, co je pryĀ•, tak uĀ¾ jsem v podstatĀ› nemĀ›l vzpomínkové problémy s Milenou. ProstĀ› to našarion;e manĀ¾elství koneĀ•nĀ› skonĀ•ilo i pro mĀ›. TakĀ¾e aspoĀ™ jedno plus z toho, Ā¾e tu Pavlína není. Zatím udržĀ›ujeme aspoĀ™ nĀ›jakou ko mám pocit, Ā¾e Pavlína opravdu nechce, abych na ní „visel". Nejde mi to moc do hlavy, ale stejnĀ› s tím nic neudĀ›lám. KdyĀ¾ se sejdem na skype, je mi s ní dobĀ™e skoro tak, jako by byla tady. JenĀ¾e - copak jí to mĀ›Ā¾u Ā™íct, k potĀ™ebuje tu svoji volnost? > Je tu obrovské tempo Jirko, skoro nestihám. > Ja toho mam taky dost, mamé přijimackam tatezovej test. Ale vypada to dobre a aspon nemusim myslet na blbosti. (delšarion;í odmlka) > To j som rada, ze je všarion;etko ok. Myslim v praci. > Jestli se muzu zeptat ... nĀ›co noveho s rozvodem? > Preco b nemohol? Niekedy na buduci tyzden dostanem navrh majetkoveho rozdelenia. A zistila som, ze na rozvod ani nemusim byt pĀ™ítomna. > To nemusis, to je fakt. Je to fajn inštituce pro lidi, co se radi schovaj. Milena to taky pouzila. (op delšarion;í odmlka) > Jirko. > Ano? > Mrzi ma, ze ma srovnavas s Milenou (A co mám asi dĀ›lat, chovášarion; jak ona?) > Nesrovnavam. Jen me napadlo, ze to vlastne udelas stejne jako ona. Aspon se konecne dozvim, o co ji opravdu slo. > Budem dnes koncít, mam na vecer pracovny program. > Mno my budem honit mrave :) Pozdravuj Mysku. > Budu. :) Takhle nĀ›jak konverzujeme, Ā™ekl bych neutrálnĀ›, uĀ¾ pár dní. SnaĀ¾ím se po mnĀ› Pavlína chtĀ›la, ale jde to blbĀ›. Myšarion;ka mĀ›la pravdu - jestli je to ono, pĀ™eĀ¾ijem. A jestli ne, no tak holt zes opušarion;tĀ›n nĀ›kde v hradeckém starobinci. A pak si v nĀ›m zapnu ten mobil, co jsem mĀ›l jen pro Pavlínu. „Pánové, dneska mĀ› dorazil Jakub," zahájil dnešarion;ní pracovní ráno PĀ™emek. „Copak provedl, nĀ›jaké rozbité okno?" „Ale kdepak. Dostal jsem od nĀ›j hádanku." Tak to nás zaujalo všarion;echny, ajĀ›áci jso prostĀ› hravej národ. NĀ›kdy aĀ¾ moc. „Kdysi dávno došarion;lo k bitvĀ› mezi dvĀ›ma rody." „ skuteĀ•nej pĀ™íbĀ›h nebo jen hádanka?" zeptal se KĀ™eĀ•kodlak a vypadal, Ā¾e si bude dĀ›lat poznámky. „S upĀ™esĀ›ovat to moc nebudu, našarion;li byste si to na google." „Tak povídej."

„Jeden rod sídlil na hradĀ›, ten druhý ho zaĀ•al dobývat. JenĀ¾e brzy zjistili, Ā¾e pĀ™ímo ho nedobudou, tak psychologickou válkou. NejdĀ™ív se v noci poĀ™ádaly rĀ›zné ohĀ›stroje a radovánky vĀ›bec, pĀ™es den pak probíhaly v leĀ¾ení bohaté trhy. Na Ā•ím dál víc vyhladovĀ›lé obyvatele hradu to mĀ›lo úĀ•inek. Ale pak se stalo nĀ›co, co je opravdu dorazilo. Ze dne na den se po ránu na protĀ›jšarion;ím kopci objevil hrad." „NĀ›jaká imitace, ne?", zeptal se Milan. „Kdepak, skuteĀ•ný hrad." „Ze dne na den? JakoĀ¾e po ránu se objevil na kopci?", zaĀ•alo docela zajímat. „Jo jo, pĀ™esnĀ› tak. Obránci se taky pĀ™esvĀ›dĀ•ili, Ā¾e se jedná o hrad jako brno, Ā¾ádná je psychologicky dorazilo. V následující bitvĀ› uĀ¾ nemĀ›li šarion;anci." „To je jednoduchý," povídá KĀ™eĀ•kodlak „Ten hrad koupili v IKEE a jen ho pĀ™es noc sestavili." „Ono to bylo od Šarion;védska dost daleko, ale jinak dobrý," zasmál se PĀ™emek. „Víc uĀ¾ nenapovíššarion;?", zkusil jsem ješarion;tĀ› vyzískat nĀ›jakou in ale PĀ™emek uĀ¾ nic dalšarion;ího nepĀ™ídal. Chvilku jsme dumali, ale dorazila paní Stöhrová, takĀ¾e jsme mĀ›li p hlavu, hrad nehrad. Odpoledne mi volalo neznámé Ā›slo. „Ano?" zásadnĀ› se neznámým volajícím n ale tenhle neznámý nebyl. „Máma je v nemocnici." Petr. „Ahoj PetĀ™e." „Ā›ík nemocnici." „Já jsem to slyšarion;el." „A je ti to jedno, Ā¾e jo?" „Není mi to jedno. Ā™íct." PetrĀ›v hlas znĀ›l hádavĀ›. „Ona ti to Myšarion;ka neĀ™ekla?" „NeĀ™ekla. A ne mĀ›la. Ona to ví od tebe?" „PoĀ›ítám, Ā¾e od mámy. Já s ní v kontaktu nejsem." „A jak víšarion; vĀ›bec ví?" „Si dĀ›lášarion; srandu, ne? Na rozdíl od tebe má mámu ráda." Ach jo. Milý PetĀ™e, je toho nevíšarion;, a ani vĀ›dĀ›t nechcešarion;. „K tomu nemám co dodat. ProĀ• mi vlastnĀ› volášarion;?" „Aha. TakĀ¾e ona je pro tebe nĀ›kdo úplnĀ› cizí, nebo co?" „UdĀ›lala pro to dost, PetĀ™e." &bdq celej Ā¾ivot." „Podívej. Jestli chcešarion; nĀ›co Ā™ešarion;it, tak budešarion; muset poslouchat i ty vĀ›ci, zrovna nevonĀ›j. Bez toho nemá Ā¾ádná debata smysl." „Já nic Ā™ešarion;it nepotĀ™ebuju. Jen jsem chtĀ›l co jsi zaĀ•." „To pĀ™ece víšarion;, za tĀ›ch dvacet let, co jsme byli spolu." „To mášarion; pravě „PoĀ•kej..." ZavĀ›šarion;eno. Herdek, to je zase co? Milena v nemocnici. A co já s tím? Má pĀ™ece kol celou svoji rodinu, na co by potĀ™ebovala mnĀ›. Vracel jsem se z práce pĀ™es nákupy a nemoh nemyslet na to, co mi Petr Ā™ekl. TakĀ¾e jsem zapomnĀ›l na mlíko i brambory. „Myšarion;ko?" Nic. Jo, zase sedí se s ušarion;ích. SedĀ›la. Nevypadala na to, Ā¾e by mĀ›la nĀ›jaké trable. „Ahoj, tati. Tak z praxe mám taky „SkvĀ›lý, taky proto jsem ti vzal dortíky. Dášarion; si?" „JasnĀ›, jenom chvilku, dochatuju." UdĀ›la

pro Myškaron;ku s mlíkem... aha... tak bude bez mlíka. "Nemluvila jsi s maminou, teĎ nĎ kdy?" "nezvedla oĎi od ĎokoládovĎ placky. "ProĎ?" "Volal mi Petr. Je prĎy v nemocnici." "mamina." ChvĎli jsme mlĎeli. "NapĎscaron;u jĎ, jestli nĎco nepotĎmĕbuje." TeĎ mlĎela Myšca "Asi jo," a za chvĎli dodala: "Pozdravuj jĎ." VELMI VZDĎLENĎ ONA SedĎm v lietadle a je mi hrozne smutnĎ StarĎia pani vedĎa mĎa asi vidĎ, Ďe nie som ok, a kaĎdĎch pĎ minĎt mi ponĎka hnusnĎ cukrĎky z veĎkĕho sĎ. Odviezol ma na letisko, chcela som ho objaĎ tak, aby definitĎvne pochopil, Ďe odchĎzam len preto, aby som sa vrĎtila, ale po letnom bozku sa odtiahol a odiĎiel. OdkrĎal rĎchlo a ani raz sa neobzrel. Musela som pouĎiĎ vĎetku svoju silu vĎle, aby som sa nevykaĎala na celĎ let a nerozbehla za nĎm. MoĎno to naozaj nebol dobrĎ nĎpad, odĎsĎ teraz. ĎEo keĎ o neho prĎdem? ĎEo keĎ si nĎjde medzitĎm niekoho inĕho alebo Ďo keĎ si niekto inĎ nĎjde jĎ. NejakĎ Petra?? Odkedy je v Hradci, stal sa lovnou zverou pre vĎetky rozvedenĎ chudery z okresu, dobre to viem. LenĎ ja MUSĎM preĎ... musĎm sa zbaviĎ toho emocionĎlného balastu, Ďo so sebou vlĎim. MusĎm sa spamĎt z manĎelstva. ZbaviĎ sa vĎitiek svedomia. MusĎm nĎjsĎ samĎ seba a musĎm sa postaviĎ na vlastnĎ nohy. AĎ potom mĎem byĎ plnohodnotnou partnerkou. AĎ potom sa mĎem niekomu daĎ naozaj ũplne celĎ. Tak to chcem a tak to chĎ aj Jirka. V tomto sa zhodneme ako nikto. Viem, Ďe sa bojĎ, Ďe sa k nemu ũvrĎtim, Ďe som len naĎelegĎ spĎsob, ako zmiznĎ z jeho Ďivota. Ako mu to vysvetliĎ? Ako mu vysvetliĎ, Ďe sa o neho bojĎ snĎeĎte viac, ako on o mĎa? PustenĎ pĎska hlĎsi v troch jazykoch do reproduktorov, Ďe sa mĎme pripĎtaĎ a vypnĎ mobilnĎ telefĎny, ale ja ho miesto toho zapĎnam a pĎiel Jirkovi: Robim to pre nas, pochop. Milujem ta.

ROMAN